

מסכת אהלות

פרק יו

א. כל המטלטלין מביאין את הטמאה בעבי המרדע. אמר רבי טרפון, אקפח את בני שזו הלכה מקפחת, ששמע השומע, וטעה, שהאכר עובר והמרדע על כתפו, והאחיל צדו אחד על הקבר, וטמאוהו משום כלים המאהילים על המת. אמר רבי עקיבא, אני אתקן ושיהו דברי חכמים קיימין, ושיהו כל המטלטלין מביאין את הטמאה על אדם הנושאן בעבי המרדע, ועל עצמן בכל שיהו, ועל שאר אדם וכלים בפותח טפח:

ב. כיצד. כוש שהוא תחוב בכפל, כחצי זית מתחתיו וכחצי זית מעל גביו, אף על פי שאינו מכונן, טמא. נמצא מביא את הטמאה לעצמו בכל שהוא. הקדר שהוא עובר והסל על כתפו והאחיל צדו אחת על הקבר, הכלים שפצד השני טהורין. אם יש בסל פותח טפח, טמאים. התלוליות הקרובות בין לעיר לבין לדרך, אחד חדשות ואחד ישנות, טמאות. הרחוקות, חדשות וישנות טמאות. איזו היא קרובה, חמש אמה. וישנה, שנים שנה, דברי

רבי מאיר. רבי יהודה אומר, קרובה, שאין קרובה ממנה. וישנה,
שאין אדם זוכרה:

ג. המוצא מת בתחלה משכב כדרכו, נוטלו ואת תבוסתו. מוצא
שנים, נוטלן ואת תבוסתן. מוצא שלשה, אם יש בין זה לזה מארבע
אמות ועד שמונה כמלא מטה וקובריה, הרי זו שכינת קברות. בודק
ממנו וילהלן עשרים אמה. מוצא אחד בסוף עשרים אמה, בודק
ממנו וילהלן עשרים אמה, שרגלים לדבר. שאלו מתחלה מוצאו,
נוטלו ואת תבוסתו:

ד. הבודק, בודק אמה על אמה ומניח אמה, עד שהוא מגיע לסלע
או לבתולה. המוציא את העפר ממקום טמאה, אוכל בדמיו.
המפקח בגל, אינו אוכל בדמיו:

ה. הנה בודק, הגיע לנחל או לשלולית, או לדרך הרבים, מפסיק.
שדה שנהרגו בה הרוגים, מלקט עצם ועצם והכל טהור. המפנה
קברו מתוך שדהו, מלקט עצם ועצם והכל טהור. בור שמטילים
לתוכו נפלים או הרוגים, מלקט עצם ועצם והכל טהור. רבי שמעון
אומר, אם התקינו לקבר מתחלה, יש לו תבוסה:

